

SCÉNÁŘ

Vstup 1: „Babička a děda Bubnovi nám povyprávěli své vzpomínky na druhou světovou válku. Jelikož se za války narodili, doplnili své rané vzpomínky vyprávěním svých rodičů.“

Pamětník : „*Náš dům neměl sklep, takže když byl za války vyhlášen letecký nálet, museli jsme jít do krytu v sousedním domě.*“

Pamětník : „*Já jsem taky měl svůj kufříček, ve kterém jsem měl medvídka a konzervu s paštikou. Rodičové měli větší kufry, kde měli i šatstvo a i potravu na delší dobu, protože nikdo nevěděl, kdy ten kryt opustíme.*“

Vstup 2: „Asi tolik o bombardování. V době válečné nouze, vyměňovali s tatínkovým kamarádem, pracujícím v pohřební službě šatstvo za jídlo.“

Pamětník : „*Jeho kamarád nám posílal tu kuřátka, tu holoubátka, tu mák a jiný drobný potraviny, v těch bedýnkách, co transportovali urny.*“

Vstup 3 : „Paní Bubnová doplnila své vzpomínání na válku dramatickým zážitkem své maminky. Její rodiče bydleli v Pardubicích v sousedství s manžely Krupkovými, kteří spolupracovali s výsadkářem Alfrédem Bartošem a ostatními ze Silver A.“

Pamětník : „*Gestapo je mělo samozřejmě v hledáčku, a jednou se k nim vypravili, a u Krupků nikdo nebyl doma. Tak zazvonili na byt, kde byli moji rodiče. Byl všední den, byla doma jenom maminka. Samozřejmě, že se nesmírně vyděsila, když před domem nebo před bytem stáli dva gestapáci.*“

Vstup 4: „Bohužel, si na Alfréda Bartoše počíhali, on utekl a na rohu ulic Smila a Sladkovského se zastřelil.(výstřel)

I v těchto dnech ale bylo potřeba řešit také každodenní starosti: Jednou si opatřili husu a její tatínek ji vezl potmě domů na kole.“

Pamětník : „*Tatínek vyprávěl, že zážitek to byl úžasný, protože husa byla živá, a z té tašky, kterou měl na kole, pořád vystrkovala zobák a kejhala. Tatínek měl největší strach, aby se mu nedostala zobákem mezi dráty u kola. Všechno dobře dopadlo, husu upekli a snědli.*“